

עת"א 59714/12/14 - ק ז נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 59714-12-14 ז (אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

בפני	כב' השופט יונתן אברהם
העותר	ק ז (אסיר)
נגד	משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
המשיבה	

החלטה

העותר שפוט לתקופה של 7 חודשים בגין אימים כלפי בת זוג, מאז 14/7/14.

בפני עתירתו להתיר לו לצאת לחופשה חריגה בת מספר שעות, לצורך קבלת טיפול רפואי. בכתב העתירה נאמר כי הוא ביקר בחודש אוגוסט במרפאת שב"ס, אובחן כסובל מציסטה בעצם הזנב, והופנה ליעוץ רופא כירורג. כן צוין כי ביום 1/9/14 הוא נבדק על ידי רופא כירורג מטעם שב"ס, אשר אבחן שהוא סובל מדלקות חוזרות באזור עצם הזנב, והמליץ לקבוע תור לניתוח PNS.

העותר טען כי עד היום לא נקבע לו תור לניתוח וכי במהלך השבועות האחרונים הוא החל לסבול מהפרשות מוגלתיות ודימומים מהאזור הנ"ל, המלווים בכאבים חזקים. הוא פנה שוב למרפאת הכלא והרופאה אבחנה סימנים דלקתיים בולטים בעצם הזנב, בהפרשה וכן נפיחות ונתנה לו טיפול אנטיביוטי ל-10 ימים.

לטענתו הטיפול אינו מביא מזור לכאביו ולהפרשות ואין מנוס מביצוע ניתוח, כפי שהורה הרופא הכירורג. עוד טען כי שחרורו הקרוב איננו עילה להזנחת בריאותו עד לאחר השחרור, וכי האנטיביוטיקה הניתנת לו איננה טיפול לשורש הבעיה. לטענתו הוא פנה, לאור האמור, באמצעות משפחתו, לרופא כירורג ונקבע לו תור ליום 5/1/15, בשעה 10:30, לצורך קבלת טיפול כירורגי ראשוני שיעצור את החרפת המצב עד לניתוח. אחותו מוכנה לערוב לו וללוותו לטיפול ובחזרה לכלא. על כן ביקש להתיר את יציאתו הנ"ל.

הדיון נקבע בדחיפות להיום. אתמול הוגשה מטעם המשיבה בקשה למחיקת העתירה על הסף או לחלופין לקביעתה לפי סדר היומן הרגיל של בית המשפט.

נטען כי העותר כלל לא פנה לגורם המנהלי בבקשה לצאת לחופשה חריגה ועל כן הבקשה היא מוקדמת.

כמו כן, לגופו של עניין נטען כי בהתאם לתגובת רופאת הכלא שצורפה לתגובת המשיבים, לא מדובר בעניין דחוף. נטען בפניי כי העותר מקבל טיפול זמני, עד שייקבע לו תור לניתוח וכי רשימת התורים היא ארוכה. נטען כי גם הטיפול שנקבע לעותר ע"י משפחתו איננו ניתוח, אלא טיפול שניתן לקבלו גם בשב"ס, אצל רופא רופא כירורג. מעבר לכך נטען, כי העותר שפוט על איומים כלפי גרושתו וכי הערכת מסוכנותו על ידי ועדת אלמ"ב היא גבוהה, ועל כן מתנגדת ועדת אלמ"ב ליציאתו לחופשה. כמו כן הוצג לעיוני ללא התנגדות, חלק חסוי של דוח ועדת אלמ"ב ומידע מודיעיני.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים מכאן ומכאן ועיינתי בכל המסמכים שהוצגו בפניי, סבורני יש לדחות את העתירה.

ראשית, לא הוגשה בקשה לגורם המוסמך בשב"ס להתיר חופשה חריגה ולא ניתן לפסוח על שלב מנהלי זה ולפנות ישירות לביהמ"ש. מטעם זה דין העתירה לדחייה על הסף.

שנית, ולגופו של עניין, טענת העותר אשר לדחיפות, נוגעת לקיומו של **ניתוח** לפתרון שורשי של הבעיה. ברם הטיפול הנוכחי אליו הוא מוזמן איננו ניתוח ונועד רק לתת מענה זמני עד לניתוח.

כמו כן הובהר מתוך מכתבה של ד"ר פוסטל סווטלנה כי העותר מקבל טיפול אנטיביוטי וכן החלפת חבישות בשב"ס, טיפול שכזה הוא אף קיבל ביום 21/12/14.

הרופאה ציינה כי אין מדובר במצב מסכן חיים או בו נצפתה עליית חום סיסטמית.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כל דחיפות להוצאת העותר לחופשה חריגה לקבלת הטיפול דווקא מחוץ לכותלי הכלא, ולא באמצעות שב"ס, בפרט נוכח הערכת המסוכנות הגבוהה שניתנה על ידי ועדת אלמ"ב ונוכח העולה מהחומר המודיעיני שהוצג לפניי.

אשר על כן, נדחית העתירה.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' טבת תשע"ה, 31 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.